

[Lone Dybkjær]

jeg vil fortsat støtte det fuldt ud, men jeg støtter det vel vidende, at det fører til konkurrenceforvridning, vel vidende, at det fører til forhøjelser – for det styrker indsatsen for nogle ganske bestemte erhvervsgrøner – vel vidende, at kommunerne kan miste indtægter, og det kan jo så betyde, at kommunerne må skaffe sig de indtægter på anden vis. Lad os dog være ærlige om det.

Og det drejer sig jo ikke om småpenge, når det drejer sig om erhvervszonerne. Nej, nej, hr. Poul Nødgaard skal ikke dæmpe min røst, det kan formanden gøre, eller også må andre gøre det, men hr. Poul Nødgaard skal ikke gøre det, bare fordi hr. Poul Nødgaard ikke er enig med mig. De erhvervszoner, vi diskuterer i morgen, er beløbsmæssigt langt, langt større end de 10 mio. kr., vi diskuterer her, så jeg mener, det er fuldstændig ude af proportioner.

Man kunne i virkeligheden spørge, om Fremskridtspartiet har gennemtænkt sit erhvervszoneforslag, hvis det endelig kom an på det, men stadig væk synes jeg, det er et fint eksperiment. Det, jeg ikke kan snuppe, og det, jeg ikke kan forstå, er, hvorfor vi så ikke også kan lave dette lille bitte kontrollerbare eksperiment. Det er sådan set bare det, vi beder om. Vi har også lavet en lille forsøgsperiode på tre år – erhvervszonerne er faktisk for en længere periode – men det går Fremskridtspartiet imod, fordi det ikke er dets kop te. Tænk, hvis vi andre behandlede Fremskridtspartiets forslag på samme facon! Hvis man skal snakke om lovsjusk, så tror jeg nok, der er andre forslag, man kan snakke mere om.

Endelig vil jeg godt lige sige en ting om skatteforhøjelser: Hvis Gentofte Kommune ikke havde fået lov til at investere i NESAs, så skulle Gentofte Kommunes skatteborgere betale én procent mere.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Lone Dybkjær var så charmerende tidligere at omtale mit kropssprog. Det, jeg nikkede genkendende til, var fru Lone Dybkjærs bemærkning om, at når først nogle processer bliver sat i gang, er der en tendens til, at de bliver udvidet. Den frygt, som min kollega hr. Poul Nødgaard har givet udtryk for her, er frygten for, at man ikke stopper ved de 10 mio. kr. i den enkelte kommune. I en kommune som

f.eks. Århus Kommune, hvor de 10 mio. kr. skal divideres med 250.000 indbyggere, er den enkeltes andel af gildet beskedent, men man kan sagtens forestille sig, at netop de store kommuner vil komme og sige: Det kan ikke være rimeligt, at vi ikke må investere mere end 10 mio. kr., når en lille landkommune på 4.000-5.000 indbyggere må investere et tilsvarende beløb. Derfor er jeg enig med fru Lone Dybkjær i, at der meget vel vil kunne ske det, at der kommer denne glidning.

Når fru Lone Dybkjær tager hul på morgendagens debat om erhvervszoner, er jeg nødt til at sige to ting. Der er den forskel, at mens der for erhvervszonerne er tale om 10 erhvervszoner i første omgang, så er der her tale om, at samtlige landets 276 kommuner principielt kan gå ind og sætte de 10 mio. kr. af, og så er vi altså oppe i en beløbsstørrelse, hvor selv fru Lone Dybkjær måske får åndenød, hvorimod det andet forslag stadig væk er af et væsentlig mere beskedent omfang.

Endelig er der spørgsmålet om konkurrenceforvridning osv., hvorvidt der skabes en fortrinsstilling for nogen. Det er da rigtigt, at det vil ske ved erhvervszoner, men det er en konkurrence mellem forskellige former for private erhvervsvirksomheder og ikke mellem halv- eller helkommunale virksomheder og private virksomheder. Der er en ideologisk forskel – og den er der da ingen grund til at lægge skjul på – mellem fru Lone Dybkjærs tanker i det forslag, vi behandler i dag, og så de tanker, der er i vores forslag.

Vi har indgået et forlig om det, vi skal diskutere det i morgen, og jeg er da glad for, at fru Lone Dybkjær stadig væk fastholder det.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Jeg beklager, det er jo sent, men dette er en utrolig vigtig sag, som har store konsekvenser ikke alene for det politiske system i vore kommuner, men også for vores erhvervsliv.

Jeg vil være den første til at tilslutte mig de pæne ord, der er sagt til fru Lone Dybkjær om den åbenhed og ærlighed, hvormed konsekvenserne af forslaget er lagt frem, men jeg undrer mig over, at Det Radikale Venstre, som vistnok endnu har en lille smule liberalistisk indstilling, kan være med til at gennemføre et forslag, der så fundamentalt ændrer opfattel-